

като прѣпорецъ за вѣстаніе, което стана вече несдѣржано — както споменува Дуктъ Ривскій,

Напразно послѣднитѣ отъ защитниците на Подкраля го защищаватъ въ церквѣта па св. Людвиг; вѣроятно той не бы избѣгналъ смъртъта, ако пѣшъ, когато сънцето стрѣляше зари палящи, пе бы възлѣзъ на высоката твърдина св. Елмъ. Напразно князъ Вижинянъ влѣзва въ дворъта на Кармилската черква и зема крестъ и въ името на Бога мира, заклеваше крамолиниците да мирясатъ.... И той дойде въ примеждіе да падне убитъ, ако не бы сварилъ да убѣгне въ твърдината Кастел-ново, дѣто слѣдъ малко стигнахъ и Дуктъ Аркскій, Испанската стража, голѣмци съ и чиновници па финанциите.... Напразно Кардиналъ Филомарино, напразно Театинци и Іезуити тичахъ по пожищата и придумахъ народъта да миряса. — Върнѣте ся, отцы святіи, въ мънастыръ си, выкаше множество; вчера неизлѣзвахте да и вы защитите отъ потишици; кога е тѣй неизлѣзвайте нито днесъ за да ви отвращате отъ намѣреніето ни.

И слѣдуващие разорителното си шествіе сгапъта, отваря тѣмници съ и пуша злодѣйци съ, а само епископъ скый затворъ изминува, защото быль жилище на Карла Петаго, когото всичкото множество почиташе па и самъ Мазаніель. Разграбя орѣжници съ, направя съ земѣта равни една отъ тѣхъ, на коѧто стражитѣ поискахъ да ся вѣпротивятъ и ги искала немилостиво, насилива домътъ на съкровищника на парыть отъ даждята върху храната, направя купове, купове отъ дрехи, покъщнини, образы и всякакви скажпоцѣни нѣща, а като видѣ единого сиромаха че граби отъ пожара нѣкаквѣ си жълтици ѹ наказа го строго и каза му “Сега не е работата за кражебѫ, не знаешъ ли че тѣзи дѣто крадятъ ги блескатъ!”,